

Jako Fénix

Monika Absolonová

Ve věku dámy a též s dámy zázemím,
Stojím a další tah je málokdy jen mým
A získat lásku svou zpátky sen já mám
Lásku tak dávnou, tajností jí opřádám

Můj úsměv skrývá léta zlá i líbezná
Vidím však zpátky jen a tak to málo znám
Co příští ráno dá, ránu či spíš mám
Doufat, že láska pohladí než dosnídám

A tak se stáčí dráhy mé
A já se ptám, co vůbec dá se snést
Shořím vzápětí, já vím
Jako Fénix povstávám
Křídla rozpínám

Ve věku dámy a též s dámy zázemím
Procházím paměti, tím dětství územím
Kde čas byl bez hranic a lásky slíbené
Končí na soudu posledním, tak vzdáleném

A tak se stáčí dráhy mé
A já se ptám, co vůbec dá se snést
Shořím vzápětí, já vím
Jako Fénix povstávám
vstávám

Až příště skončí dráha má
Na ní je prach, co ještě dá se smést
Z něho vzápětí, já vím
Jako Fénix povstávám
Vstávám

A tak se stáčí dráhy mé
A já se ptám, co vůbec dá se snést
Shořím vzápětí, já vím
Jako Fénix povstávám
vstávám
Já vím
Já vím...